

چاپ دوم

ایران

چهاردهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری به دور دوم رفت

۲۴,۵۳۵,۱۸۵ رأی به اقتدار ایران

در آخرین دقیقه روز جمعه هشتم تیرماه فرایند رأی‌گیری به پایان رسید، اما انتخابات به پایان نرسید تا همه چیز موقوف به جمعه ۱۵ تیر ماه شود. بر اساس آمار منتشر شده از این انتخابات، ۲۴ میلیون و ۵۳۵ هزار و ۱۸۵ نفر معادل ۴۰ درصد از واجدان شرایط در این انتخابات مشارکت کردند و به علت اینکه هیچ یک از نامزدها نتوانست ۵۰ درصد آرای شرکت‌کنندگان را به خود جلب کند انتخابات به دور دوم رفت. اما آمار و نتایج اولیه انتخابات حاوی تحلیل‌های اولیه و پیام‌های مهمی است که باید به آن توجه شود:

۱) جامعه ایران پس از انتخابات مجلس شورای اسلامی که با همین حدود مشارکت برگزار شد، به فاصله اندک خود را با حادثه شهادت رئیس‌جمهور مواجه دید. زمان اندک ۴۰ روزه از شهادت تا انتخابات اجازه نداد که جامعه به صورت کامل برای انتخاباتی جدید آماده و انرژی تخلیه شده در انتخابات مجلس را به صورت کامل بازیابی کند.

۲) مشارکت ۴۰ درصدی در انتخابات ۸ تیر در شرایطی رخ داد که جریان ایران سستی‌ز که به دنبال ویرانی ایران و افزایش تحریم‌ها بر کشور است، در این انتخابات نیز خط تحریم را به صورت غلیظ دنبال کرد و تکرار این سطح از مشارکت در دو انتخابات تقریباً پیاپی با وجود حجم انبوه تبلیغات بیگانه نشان داد یک هسته سخت، متراکم و به شدت وفادار در مقابل این حجم از مداخله و تبلیغات منفی در کشور وجود دارد که قادر به تولید پاسخی قوی و معنادار در سطح ملی است.

انتخابات در وقت اضافه

۳) دولت مستقر در این انتخابات گزینه و نماینده‌ای نداشت. اگرچه پس از فقدان رئیس‌جمهور شهید یکی از درخواست‌های پر تکرار مردم در اجتماعات، حضور صریح نماینده‌ای از دولت در میدان انتخابات بود که به واقع بتواند امتداد راه رئیس‌جمهور شهید را نمایندگی کند اما به دلایلی، این خواسته پاسخ عملی نگرفت. این اتفاق باعث شد اولاً بخشی از افرادی که در مواجهه با پروژه ناتمام دولت شهید رئیسی، به دنبال گزینه تمام‌نمای دولت بودند، برای حضور در انتخابات کم‌انگیزه شوند، ثانیاً آراء آن دسته از علاقه‌مندان شهید‌جمهور نیز که بای صندوق‌های رأی آمدند در بین کاندیداها توزیع شد.

۴) دولت در انتخابات نماینده نداشت اما جریان‌های سیاسی متداول و متنوع در این انتخابات نماینده داشتند. همچنین برخلاف برخی انتخابات که در کنار تشویق بیگانگان به تحریم، در داخل نیز عده‌ای هم‌نوا با آنان، به تحریم تشویق می‌کردند، در این انتخابات جریان‌های سیاسی شناسنامه‌دار با گزینه‌های حداکثری خود در میدان انتخابات حاضر بودند. بنابراین در نبود چالش نمایندگی سیاسی، جریان‌های سیاسی لازم است به صورت جدی در خصوص میزان اقبال به خود و تغییرات ناشی از بود و نبودشان در صحنه انتخابات بحث و بررسی کنند.

۵) با وجود آنکه سفره انتخابات ۸ تیر باب میل سلیقه سیاسی متنوع بود، اما کاهش اقبال و مشارکت مردم نشان می‌دهد، توجه صرف به مقوله نمایندگی سیاسی کافی نیست و بخش‌های قابل توجهی از مردم از اینکه جریان‌های سیاسی کنونی قادر به نمایندگی آنها باشند، امیدوار نیستند. در این چالش و انتخابات آخر هفته، فردی قادر به جلب نظر نهایی مردم است که همچون شهید رئیسی اولاً شناخت کاملی از مردم (همه اقشار) و مطالبات واقعی آنها داشته باشد، ثانیاً بتواند با برگزیدن نموده‌ها و نمونه‌هایی شفاف و صادقانه از گذشته و عملکردش، خود را نماینده واقعی مردم و مطالباتشان نشان دهد.